

[Annelise Gotfredsen]

kaste staten ud i, og jeg tænker ikke blot på, hvad vi ser i øjeblikket med de faldende oliepriser, vi ser jo også, at det kan medføre et umådeligt erstatningsansvar, hvis der sker ulykker på området.

Vi ved ikke i dag, om statens deltagelse i olieeventyret vil være til gavn for den danske stat eller ej, og vi mener, at risikoen bør overlades til private, der har forstand på og erfaring i de ting. Det er da muligt, at der kunne komme den dag, hvor ministeren ville være glad for, at det ikke var den danske stat, der var ude i denne risiko.

Nu er der allerede indgået arbejdskontrakter, udveksling af erfaringskontrakter med den britiske stat og med den norske stat, og vi ved, at det ene trækker det andet med sig, og vi ved altså i dag, at ministeren vil ansøge finansudvalget, men jeg vil spørge, om ministeren ikke agter at lade dette væsentlige spørgsmål komme til debat i folketinget på anden måde.

Maisted (FP):

Jeg synes, det er betryggende at vide, at ministeren har tænkt sig at ansøge finansudvalget om udvidelse af D.O.N.G.s aktiviteter. Men hvordan kan det være, at D.O.N.G. allerede på nuværende tidspunkt deltager i forhandlinger med virksomheder, der eventuelt kunne tænke sig at søge koncession i Nordsøen, vel at mærke på energiministerens side som ligeberettiget forhandlingspartner med energiministeriets embedsmænd? Det virker besynderligt, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt har taget sig den ret at tillægge D.O.N.G. en sådan betydning, at det altså kan deltage i den slags forhandlinger med firmaer, der eventuelt kunne tænke sig at søge koncession vedrørende Nordsøolien.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil først sige til fru Annelise Gotfredsen, at vi jo har prøvet at overlade dette til private, men der er god grund til i Danmark ligesom andre steder at få et korrigerende element repræsenterende samfundets helhedsopfattelse med ind i det, der foregår i vores egen undergrund. Det er baggrunden for, at en vis statsdeltagelse er nødvendig. Vi taler jo ikke om et enten-eller, vi taler om at komme ud af en situation, hvor det alene har været private kapitalinteresser, der stod for

det, der skulle foregå. Kontakterne til BNOG og Statoil er lavet, for at de forberedende aktiviteter og den uddannelsesvirksomhed, der skal til, kan ske i udveksling med selskaber, der har erfaring på området.

Jeg kan svare fru Annelise Gotfredsen på det sidste spørgsmål om, hvorvidt der kommer debat i folketinget på anden måde end i finansudvalget på basis af et aktstykke, at hele den nye undergrundsordning jo blev tiltrådt af også det konservative folkeparti sidste forår, og den betyder, at folketingets energiudvalg kommer til at tage stilling til hver eneste tilladelse til efterforskning og indvinding, der gives. Det er altså ikke en rent administrativ beslutning, om der skal gives tilladelser til nye selskaber, inklusive tilladelser til D.O.N.G., men hvert eneste konsortiums sammenstyknings vil også være et produkt af en politisk godkendelse. Der er ydermere givet tilsagn om, det fremgår af hele lovgrundlaget, at der vil komme en debat i folketinget ved udbydningen af første runde, så der tages altså ikke noget skridt før. Det aktstykke, jeg har talt om, drejer sig ikke om at give D.O.N.G. tilladelse til at efterforske, men alene om at gøre det muligt for D.O.N.G. at udvikle sig til at kunne ansøge om det.

Til hr. Maisted: der er ikke tale om, at D.O.N.G. forhandler med andre selskaber på energiministeriets side af bordet. D.O.N.G. har kontakter til selskaberne, det er noget, de selv står for. Desuden anvender vi den rådgivning, vi kan få fra D.O.N.G. – jeg kan se, at hr. Maisted ikke lytter – i forbindelse med den interne vurdering af, hvordan det skal tilrettelægges.

Annelise Gotfredsen (KF):

Ja men, hr. minister, det er ikke på noget tidspunkt blevet debatteret, der er ikke taget stilling til, i hvilket omfang folketinget ønsker at den danske stat skal få en sådan koncession, og der har ikke på forhånd været forelagt folketinget nogen som helst ansøgning eller redegørelse om, at man ønskede, at D.O.N.G. skulle aftale disse arbejdsprogrammer med udenlandske statselskaber. Vi ved, at det ene trækker det andet med sig, som jeg sagde før. Der ligger noget præjudicerende i, at man går ind i det ene, og der ligger naturligvis også noget præjudicerende i, at